

มูลนิธิผสานวัฒนธรรม Cross Cultural Foundation

111 ซอยสีทิธิชน ถ.สุทธิสารวินิจฉัย แขวงสามเสนนอก เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร 10320

โทร: 02-6934939, 02-6934831 โทรสาร : 02-2753954 Tel:02-6934939,02-6934831

Fax:02-2753954

English version release on 14 October 2015

Press Release

Supreme Court dismissed case filed by Pol Gen Chakthip against Mr. Sudeeruman for reporting false information relating to the investigation of DSI and NACC on allegation that gun robbery suspects were tortured by police(s)

The Supreme Court dismissed the case filed by Pol Gen Chakthip Chaijinda (then, Pol. Gen.Maj.) against Mr. Sudeeruman Maleh with the Criminal Court in 2009 for reporting false information to judicial officers in order to hold him criminally liable. It stemmed from the evidence the defendant in this case had given to inquiry officers of the Department of Special Investigation (DSI) and the National Anti-Corruption Commission (NACC). The case has reached its final verdict as the Criminal Court read out the verdict of the Supreme Court no. 11720/2557 on 30 September 2015 in which the Court dismissed.

The case was relating to the gun robbery at the Narathiwat Rajanagarind (Pileng) Army Camp in Jao Ai Rong District, Narathiwat in 2004. Later a dozen of suspects in this case alleged that they had been subjected to physical abuse and forced to confess to the crime by the police investigators. After the investigation, the DSI found there was a prima facie case and referred it to the NACC for further action.

On 29 July 2009, while the NACC's investigation was going on, Pol Gen Chakthip Chaijinda, as part of the investigating police team, has filed a case against Mr. Sudeeruman Maleh who had given evidence to the DSI and NACC. He claimed to have been subjected to torture while being held in custody at Tan Yong Police Station. The police officer has filed the case against Mr. Sudeeruman Maleh with the Criminal Court in the Black Case no. O2161/2552 for reporting false information to the official in judicial process to hold an official liable for a crime he did not commit. Later on 10 August 2011, the Lower Court ruled in a verdict of the Red Case no. O3140/2554 and found the defendants guilty as to the Penal Code's Article 173 coupled with 174(2) and 181 (2) and sentenced them to two years of imprisonment. The defendants appealed the case and the verdict was overturned by the Appeals Court. The Criminal Court read out the verdict of the Appeals Court on 3 July 2013

The plaintiff appealed with the Supreme Court and on 29 September 2015, the Criminal Court read out the verdict of the Supreme Court which confirmed the verdict of the Appeals Court to have the case dismissed and find the defendants not guilty as alleged.

While being part of the investigation team in 2004, Pol Gen Chakthip Chaijinda, the plaintiff in this case was holding the ranking of Pol Col. He and other police officers were undergoing the investigation of the DSI and NACC for having allegedly tortured the suspects, though the investigation had no bearing on his government service, as he continued to rise up through the ranks. He is now a Pol Gen. and has just been appointed as the Commissioner-General of the Royal Thai Police.

For more information, please contact:

Mr. Manu Manurassada, attorney, Lawyers Council of Thailand (LCT), 081-4394938

Mr. Preeda Nakpew, attorney, Cross Cultural Foundation (CrCF), 089-6222474

Remark: Detail of the Supreme Court decision is available in Thai language only, please see below

รายงานสรุปคำพิพากษาคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๑๗๒๐/๒๕๕๗

ศาลฎีกาได้วินิจฉัยว่า “พิเคราะห์แล้ว คดีมีปัญหาตามฎีกาโจทก์ข้อแรกว่า โจทก์ขอคัดค้านองค์คณะผู้พิพากษาในชั้นอุทธรณ์ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๑๑(๑) (๒) (๓) ประกอบประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕, ๒๗ เนื่องจากนายสุนัย มโนมัยอุดม เคยดำรงตำแหน่งอธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ เป็นคณะกรรมการคดีพิเศษและเป็นพนักงานสอบสวนคดีพิเศษโดยตำแหน่ง คณะกรรมการคดีพิเศษมีมติให้รับคดีกรณีการทำร้ายร่างกายนายมะกะตา ฮารง กับพวก (รวมจำเลย) ผู้ต้องหาคดีปล้นอาวุธปืนของกองพันทหารพัฒนาที่ ๔ กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ จังหวัดนราธิวาส เป็นคดีพิเศษ และมอบหมายให้พันเอกปิยะวัฒน์ กิ่งเกตุ และพันตรีวิรัช กุลละวณิชย์ พยานคดีนี้ เป็นพนักงานสอบสวน ร่วมรับผิดชอบการสืบสวนสอบสวนคดีดังกล่าว และร่วมสอบปากคำจำเลยนี้ เมื่อรวบรวมพยานหลักฐานแล้วมีความเห็นว่าน่าเชื่อถือตามคำกล่าวหาว่าเจ้าพนักงานตำรวจทำร้ายร่างกายจำเลยเพื่อให้การรับสารภาพ นายสุนัยได้เสนอสำนวนการสอบสวนพร้อมพยานหลักฐานไปยังคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเพื่อดำเนินคดีอาญาโจทก์กับพวก นายสุนัยเป็นผู้รู้เห็นพยานหลักฐานทั้งหมดในคดี จึงมีส่วนได้เสียเกี่ยวข้องกับคดี โจทก์ขอคัดค้านองค์คณะผู้พิพากษาในศาลอุทธรณ์และขอให้ศาลฎีกาย้อนสำนวนไปให้ศาลอุทธรณ์พิพากษาใหม่ เป็นการคัดค้านผู้พิพากษาตามกฎหมายหรือไม่ เห็นว่าการคัดค้านผู้พิพากษาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๑๑ (๑)ถ้าผู้พิพากษานั้นมีผลประโยชน์ได้เสียเกี่ยวข้องกับอยู่ในคดีนั้น (๒)ถ้าเป็นญาติเกี่ยวข้องกับคู่ความฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง... (๓)ถ้าเป็นผู้ที่ได้ถูกอ้างเป็นพยานโดยที่ผู้รู้ได้เห็นเหตุการณ์ หรือโดยเป็นผู้เชี่ยวชาญมีความรู้พิเศษเกี่ยวข้องกับคดีนั้น เห็นได้ว่า คดีนี้มีได้เกี่ยวข้องกับนายสุนัย ทั้งนายสุนัยไม่มีผลประโยชน์ได้เสีย ไม่ได้เป็นญาติกับคู่ความและไม่ได้ถูกอ้างเป็นพยานในคดี ซึ่งไม่เข้าเหตุตามกฎหมายที่จะคัดค้านผู้พิพากษา ฎีกาโจทก์ข้อนี้ฟังไม่ขึ้น

ปัญหาต่อไปว่า จำเลยกระทำความผิดตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นหรือไม่ ได้ความตามทางพิจารณาว่า เมื่อวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ จำเลยกับพวกถูกนำตัวออกจากห้องขังมาสอบสวนที่ห้องประชุมสถานีตำรวจภูธรต้นหยง มีเจ้าพนักงานตำรวจอยู่หลายคน เจ้าพนักงานตำรวจได้ทำร้ายร่างกายจำเลยให้รับสารภาพ ต่อมาวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ เจ้าพนักงานตำรวจนำจำเลยกับพวกไปนำชี้ที่เกิดเหตุประกอบคำรับสารภาพ โดยมีเจ้าพนักงานตำรวจที่เดินทางมาจากกรุงเทพมหานครร่วมด้วย หลังจากนั้นจำเลยกับพวกถูกนำตัวมาควบคุมที่เรือนจำพิเศษกรุงเทพมหานคร นายสมชาย นีละไพจิตร ทนายความมาพบและสอบถามเรื่องที่เกิดขึ้น นายสมชายได้ทำหนังสือร้องเรียนขอความเป็นธรรมให้แก่จำเลยกับพวกที่ถูกเจ้าพนักงานตำรวจทำร้ายร่างกายบังคับให้รับสารภาพ ต่อมาเมื่อเจ้าหน้าที่กรมสอบสวนคดีพิเศษมาสอบปากคำจำเลยและนำภาพที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์ เอกสารหมาย จ.๘ มาให้จำเลยดู และให้ระบุว่าเจ้าพนักงานตำรวจคนใดเป็นคนร้าย โจทก์อ้างในฎีกาว่า เมื่อวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ เวลากลางวัน โจทก์ไม่ได้ร่วมกันทำร้ายร่างกายจำเลยบริเวณห้องประชุมสถานีตำรวจภูธรต้นหยง เพราะในวันดังกล่าวโจทก์ไปปฏิบัติหน้าที่ราชการที่จังหวัดอุดรธานี นครพนม และสกลนคร เพื่อดูแลความปลอดภัยในการประชุมคณะรัฐมนตรีสัญจร ตามคำสั่งกองปราบปรามที่ ๑๖๕/๒๕๕๖ เอกสารหมาย จ.๒ ซึ่งโจทก์เดินทางโดยสายการบินไทย เมื่อวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ ตามเอกสารหมาย จ.๓ และเดินทางกลับกรุงเทพมหานครวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ มี

ปัญหาต้องวินิจฉัยก่อนว่า วันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ โจทก์อยู่ในห้องประชุมสถานีตำรวจภูธรต้นหยงหรือไม่ เห็นว่า โจทก์อ้างว่าโจทก์ได้รับคำสั่งไปปฏิบัติหน้าที่ราชการจังหวัดอุดรธานี นครพนม และสกลนคร เพื่อดูแลความปลอดภัยในการประชุม คณะรัฐมนตรีสัญจรตามคำสั่งกองปราบปรามที่ ๑๖๕/๒๕๔๖ ตามเอกสารหมายเลข ๑.๒ ปรากฏว่าคำสั่งดังกล่าวเป็นเรื่องมอบหมายอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบให้รองผู้บังคับการกองปราบปรามปฏิบัติราชการ มิใช่คำสั่งให้โจทก์ไปปฏิบัติหน้าที่ราชการแต่ประการใด ส่วนตัวเครื่องบินเอกสารหมายเลข ๑.๓ ก็ได้ความเพียงว่าโจทก์เดินทางไปในวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ เวลา ๑๘.๓๕ นาฬิกา ไม่ปรากฏหลักฐานการเดินทางกลับเมื่อใด แต่ปรากฏภาพโจทก์ตามเอกสารหมายเลข ๑.๔ ขณะที่เจ้าพนักงานตำรวจนำจำเลยไปทำแผนประกอบคำรับสารภาพในวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ โดยโจทก์เองก็เบิกความรับว่า เมื่อประมาณเดือนมกราคม ๒๕๔๗ ได้รับคำสั่งจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติให้ไปปฏิบัติราชการที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ เกี่ยวกับเรื่องที่มีการปล้นอาวุธปืนที่กองพันทหารพัฒนาที่ ๔ ค่ายปิเหล็ง และตอบคำถามค่านายจำเลยว่า พยานร่วมสอบสวนผู้ต้องหาในคดีปล้นอาวุธปืนหลายครั้ง บางครั้งก็เคยออกไปทำแผนประกอบคำรับสารภาพ โดยมีภาพข่าวที่ปรากฏในหน้าหนังสือพิมพ์ตามเอกสารหมายเลข ๑.๘ ซึ่งมีจำเลยเป็นผู้ต้องหา จากพยานหลักฐานดังกล่าวฟังได้ว่าโจทก์อยู่ในห้องประชุมสถานีตำรวจภูธรต้นหยงในวันเกิดเหตุ ปัญหาต้องวินิจฉัยต่อไปว่า การที่จำเลยให้ถ้อยคำต่อพนักงานสอบสวนคดีพิเศษตามเอกสารหมายเลข ๑.๕ เป็นความผิดหรือไม่ เห็นว่า จำเลยเป็นราษฎรอำเภอเมืองนราธิวาส จังหวัดนราธิวาส จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ แต่ไม่สามารถอ่านและเขียนภาษาไทยได้ การสื่อสารต้องผ่านล่าม ไม่เคยรู้จักกับโจทก์มาก่อน พยานโจทก์ก็รับว่าจำเลยไม่เคยกล่าวหาว่าโจทก์ทำร้ายร่างกายจำเลย ในการชี้ภาพถ่ายผู้ร่วมทำร้าย จำเลยไม่ได้ชี้ว่าโจทก์ร่วมทำร้ายร่างกายจำเลยตามเอกสารหมายเลข ๑.๘ ทั้งพันตำรวจตรีวิชิต ผนุงกาญจน์ พยานโจทก์ซึ่งดำรงตำแหน่งเจ้าพนักงานปราบปรามการทุจริตชำนาญการพิเศษ สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และได้รับแต่งตั้งเป็นคณะอนุกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริง เบิกความตอบทนายจำเลยถามค่านายรับว่า จำเลยเคยให้ถ้อยคำต่อคณะอนุกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริงว่าโจทก์เป็นเจ้าของพนักงานตำรวจที่มาจากกรุงเทพมหานคร แต่ไม่ได้ร่วมทำร้ายร่างกายจำเลย นอกจากนั้นยังได้ความจากพันเอกปิยวัฒน์และพันตรีวิรัช พยานจำเลย เบิกความว่า จำเลยไม่เคยให้ถ้อยคำว่าโจทก์ร่วมทำร้ายร่างกายจำเลย การที่โจทก์ถูกกล่าวหาว่าเนื่องจากการสอบสวนของกรมสอบสวนคดีพิเศษ และเป็นดุลพินิจของพนักงานสอบสวน พยานหลักฐานเท่าที่โจทก์นำสืบมา ยังไม่มีน้ำหนักมั่นคงที่จะลงโทษจำเลยตามฟ้อง ที่ศาลอุทธรณ์พิพากษายกฟ้องนั้น ศาลฎีกาเห็นฟ้องด้วยในผล ฎีกาโจทก์ฟังไม่ขึ้น พิพากษายืน”

มีข้อนำส่งเกิดว่า คดีนี้เป็นเรื่องที่น่ายชู้หรือมันได้เป็นพยานให้ถ้อยคำโดยสุจริตต่อดีเอสไอและป.ป.ช. เพราะถูกกระทำละเมิดสิทธิมนุษยชนอย่างร้ายแรงจากการที่เจ้าพนักงานตำรวจชุดสอบสวนทำร้ายร่างกายเพื่อบังคับให้รับสารภาพในความผิดที่ตนมิได้กระทำ (คดีที่นายชู้หรือมันตกเป็นผู้ต้องหาคดีปล้นอาวุธปืนฯ พนักงานอัยการมีคำสั่งไม่ฟ้อง และคดีอื่นที่เกี่ยวข้องนายชู้หรือมันต่อสู้พิสูจน์ความบริสุทธิ์ของตนจนพ้นข้อหาความผิด) คดีดำเนินไปตามขั้นตอนของ ดีเอสไอ และ ป.ป.ช. แต่ขณะคดีอยู่ระหว่างการสอบสวนของ ป.ป.ช. นายชู้หรือมันกลับถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ ป.ป.ช. ตั้งข้อกล่าวหา อ้างเอาถ้อยคำที่นายชู้หรือมันได้ให้การต่อดีเอสไอและป.ป.ช. ซึ่งรวมอยู่ในสำนวนคดีของ ป.ป.ช. แล้ว ว่าเป็นการแจ้งความเท็จ นำไปฟ้องคดีต่อศาล ซึ่งโดยปกติถ้อยคำที่ให้การดังกล่าวฟังเป็นความลับในสำนวนคดีของ ป.ป.ช. ที่ผู้เป็นพยานมาให้ถ้อยคำจะต้องได้รับความคุ้มครอง

ข้อนำส่งเกิดอีกประการหนึ่งคือ เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๓ ป.ป.ช. ได้วินิจฉัยคดีข้อหมิ่นประมาทผู้ต้องหา ว่าคดีไม่มีมูล เพราะพยานหลักฐานไม่เพียงพอ แต่ในคำพิพากษาศาลฎีกาคดีนี้ ศาลรับฟังได้ว่า มีการหมิ่นประมาทผู้ต้องหาดังกล่าวจริงและขณะ

เกิดเหตุโจทก์เป็นตำรวจนายหนึ่งในชุดสอบสวนผู้ต้องหาและอยู่ในห้องประชุม สภ.ต้นหยง ที่ใช้สอบสวนและทรมานผู้ต้องหาด้วย เพียงแต่นายชูดีหรือมัน จำเลย ไม่เคยระบุว่าโจทก์เป็นผู้ร่วมซ้อมทรมานด้วยเท่านั้น

ข้อมูลเพิ่มเติมติดต่อ :

นายรัชฎา มนูญฎา ทนายความ สภาทนายความ ๐๘๑-๕๓๙๕๙๓๘

หรือ นายปรีดา นาคผิว ทนายความ มูลนิธิผสานวัฒนธรรม ๐๘๙-๖๒๒๒๔๗๔